

1905-03-28

AFSENDER

Jeppe Andreas Larsen, Marie Larsen, Vilhelmine Larsen Christine Swane

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Fremgår af brev

Generel kommentar:

Indeholder tre breve. IA Larsen og Marie er på Båxhult. Christine Swane er indlagt på sanatoriet i Haslev. Svensk ord arrende = forpagte

Afsendersted:

Båxhult, Kerteminde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Fremgår af brevene

Modtagersted:

Haslev

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adresse på konvolut og poststempel

Omtalte personer:

Samuel Andersen

Christian Eckardt

Ingeborg Eckardt

Margrethe Eckardt

- Eckmann

Henriette Goldschmidt

- Johansson

Astrid Kjellmann

Marie Kjellmann

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Georg Larsen

Johan Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Vilhelm Larsen

Jakob Samuelsen

Omtalte steder:

Halmstad

Landeryd Sverige

Haslev

Långaryd Sverige

København

Nyborg

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Museum

Trykt udgave:
Nej

DOKUMENTINDHOLD

IA Larsen er i Sverige for at få ordnet forholdene omkring tømmer og Båxhult. Han vil høre om Johannes har solgt flere billeder.

Marie Larsen skriver om sygdom og død hos familien Eckardt/Kjellmann. Vilhelmine Larsen glæder sig over at Christine Swane snart skal udskrives og at hun har fået lov til at male.

TRANSSKRIFTION

Boxhult 28 Marts 1905

Kjære Mine.

I København var Margrethe og Christian og tog imod os, vi tog med dem hjem og spiste Frokost. I Halmstad fik vi Kaffe, og Smeden havde Pels og Kappe med, som hjalp godt paa Touren herop. I dag var vi hos Jakob Samuelsen og paa Veien derop, ve Holmsøen traf vi Samuel Andersen som fortalte os at han havde afsendt Brevet til mig og mens vi stod og talte med ham, kom Posten med dit Brev, den Sag maa jeg se at klare bedst mulig, der var ogsaa Brev fra Georg, med mange Elændigheder det gjør mig meget ondt for ham, jeg bliver helt forstørret, - bare jeg ikke kommer til at reise hjem førend Tiden, da jeg ikke forstaar hvordan jeg skal hjælpe ham herfra. - Jakob Samuelsen var ikke hjemme han var i Halmstad, men Propr.han kan ikke tage imod endnu, da hele Dammen ligger fuldt af Stokke til Ryds Bruk, saasnart jeg faar talt med ham, skal jeg skrive mere herom. Jeg kan see her at Johansson ikke har tænkt at blive paa Boxhult, her er ikke pløjet en eneste Fure, men da han ikke har kunnet faa noget andet lader han som Ingenting.

Da Birch ikke har kunne faa solgt Höljeryd har han forsøgt at arrendere den ud, forleden Dag kom en Mand med Kone og 3 Børn fra Nyborg som skulde have have den i Forpagtning men da han havde været her i 2 Dage reiste han hjem igjen, han havde en Jernbanevogn Flyttegoods med, saa det vilde koste ham 200 Kroner, men han sagte til Ekmann, at han hellere vilde tage det første Tab som det sidste. Saasnart jeg faar mig sat ind i Forholdene her, skal jeg igjen skrive til dig. Lad mig vide om Johannes har solgt flere Billeder.

Kjærlig Hilsen til dig og Adolph, og lille Lyse,.

I A Larsen

Båxhult d. 28 - 3. 05.

Kære Moer! Vi kom godt herop i Søndags, men det var en Skam at vi ikke fik skreven paa Landeryd, Smeden var der, men vi kunde ikke komme ind hos Elmquist og Faer havde Hast med at komme af Sted saa jeg maatte

opgive det; Vejret var jo dejligt klart, saa det blev ikke helt mørkt, men det var en drøj Køretur, den varede i 3 Timer, det er en lang Tid at sidde stille naar det er koldt, det var da et Held at det var stille Vejr, omsider fik den da Ende og vi tog straks fat paa at fyre da vi kom herop, desværre kunde det ikke brænde inde i Sovekammeret, Røgen væltede ud i store Skyer, først tænkte vi at det var fordi der ikke havde været Ild saalænge men det blev værre og værre, saa maatte vi tage Ilden ud og bære ind i Salen og begyndte saa straks at dampe Sengeklæder af, de trængte ogsaa til det, der stod ligefrem en hel Røg op af dem, Faers Seng flyttede vi derind, nu har vi sat den i Førmakket og fyrer saa baade her i salen og inde hos mig naar saa Dørene staar aabne er der lunt over det hele. – I København fik vi at vide at den lille Astrid var død for en Ugestid siden de mente at hun blev begravet den Dag, men da vi kom herop fik vi at høre at hun endnu ikke var begravet, de havde hele Ugen ventet at lille Misse var gaaet bort, men hun lever endnu, skøndt hun er saa svag og afkræftet at hun kun kan hviske; den lille skal begraves paa Fredag; jeg var derovre i Gaar og da Misse gerne vilde se mig var jeg lidt inde hos hende, det var frygteligt for mig som ikke har set hende siden hun var rask og glad, aa hvor ser hun elendig ud, hun er saa utrolig mager og saa sagde Ingeborg at endda ikke saa saa daarlig ud i Gaar som hun plejer fordi hun havde lidt Feber naar hun ikke har det er hun ligbleg; aa den Stakkel, hvor det maa være forfærdeligt, bare hun dog snart maa dø, hun ønsker det jo selv og Doktoren kan slet ikke forstaa at hun kan blive ved at leve; da jeg gik bad hun mig om at komme snart igen det var saa roligt at se mig og hun spurgte hvordan Du havde det og bad mig hilse Dig saa meget, saa smilte hun og nikkede saa kærligt til mig. – Ingeborg ser meget daarlig ud, hendes Hals er stadig ikke god og da hun forleden Dag var oppe hos Docketoren, undersøgte han hende rigtig og sagde at det var bedst hun rejste fra Strømhult, men hun sagde at det kunde hun ikke, der er jo ingen af de andre der kan passe Misse, saa snart Ingeborg gaar ud af Stuen spørger Misse hvor hun gaar hen; saa maatte hun love Docketoren at være yderst forsigtig og gaa en tur hver Dag. – Ekmann var her og spise til Aften. Aften og sad og snakkede til Kl. var henad 10, i Aften skal vi tidlig i Seng, vi var en lang Tur i Eftermiddag, helt oppe paa [Sjøgaarden]. Mange kærlige Hilsner til Jer begge fra Marie

Kjærbyhus – Søndag

Kjæreste Ugle!

Det var det glædeligste Brev jeg har faaet i lange lange Tider, jeg vilde straks have svaret dig; men saa vilde jeg vente atfaa det fra Sverig med, jeg sendte dit til Klaks for, at han, naar han var bleven glad, skulde sende

det Sverig, saa de kunde have det Tirsdag, samtidig faar de saa dette fra mig som jeg skriver nu, - vi er nemlig bedt ned at spise Middag hos Groseren og blive der i Aften Lyse er helt optaget af dette, han skal sidde imellem Agraren og Farmor til Middag – han er saa god og medgjør lig den lille Ven, at det er en Lyst – Hvor det glædede mig at Fru Goldschmidt huskede paa dig, hun er en Ven af de ægte.

1000 Tak for blomsterne det lille Grønneglas blev helt fyldt; men dem jeg plantede har slaaet Rod og vilde der blot komme lidt Solskin saa skulde vi se der blev blaat

Tænk, at vi nu er i den Maaned hvor du kommer hjem eller faar Lov at rejse ud – saa skal vi see Udstillingen og gode Venner, Tak dog Gud Fader der er saa god jeg ved knap hvordan jeg skal faa takket, nu kom jeg til at slaa denne store Klat og det betyder jo velkommen ved du Eckardts

Husnummer saa sig mig det dog, jeg lovede at sende Maries lyse Kjole og Sko og Hat i en Jernbanepakke til hun kom tilbage saa skal hun jo ogsaa se sig om i Byen og vil jeg haabe de kan saa meget tilovers at hun kan se til Haslev paa Hjemvejen, husk det er Alheds Fødselsdag den 7 April; og lad mig med det samme sige dig, at om Vejret bliver saa han kan male paa Billedet saa skal Agraren sende Brevkort og han farer lige hjem, du faaer saa nøjes med Alhed og Puf som Gjæster; nu faar vi see hvordan det gaar Jeg maa nok heller sige Farvel for det er længe siden Toget kom og jeg skal pyntes, jeg skal hilse fra Agraren han skriver med næste Gang han skal jo presse sit Tøj at vi kan gøre os saa pæne som muligt

Din glade Moder

Boxhult - 28 Marts 1905

Kjære Minde.

J. Hjelmharn var herrethw og Christen
og tog imod os vi tog med dem hjem
og spiste frokost. J. Halmstad fik
vi Kaffe og Sinden havde Pils og
Kaffe med, som hjalp godt paa
Tænder kurp. I dag var vi hos
Jakob Samuelsen og paa Veien
derop ved Halmstads traf
vi Samuel Andersen som for-
talte os at han havde afsendt
Brevet til mig og meget vist
og talte med ham, som Pro-
sten med dit Brev den Gang
maa jeg sige at Klare bidst-
mælig, der var ogsaa Brev
fra Georg, med mange Elan

diptuden det gjør mig meget
ondt for ham, jeg bliver hell
forstørret - bare jeg ikke kom
mer til at røre hans forind
tænde, da jeg ikke fortoar
hvordan jeg skal hjælpe ham
herfor. - Gædet læmmelen var
ikke hjemme, han var i
Halmstad, med Progs han
han ikke tag med enden,
da hele Lammelen ligger fulst
af Trøskel til Lyngby, der
saasnart jeg faar talt med
ham, skal jeg skrive mere
herom. Jeg kan se her
at Johansen ikke har tænkt
at blive paa Borstul, for
er ikke plejet en eneste Test,
men da han ikke har været
mit faa noget andet Læder
han som Fruentim
da Brisk ikke har været
faa solgt Højvirjed har
han forsiget at arrender
der ind forleden dag kom
der Mand med Horn og
Bjørn fra Nyberg som skul
de have den i Forpagtning
men da han havde vant det
i 2 Dage reiste han hjem
igjen, han haadte en fremde
møder Højtheds - med den
det silds koste ham 200 Kroner
men han sagde til Olsen

at han hellere vilde tage
det første Sæt som det
sidste. Saasandt jeg faar
mig sat ind i Forholdene
her, skal jeg ogsaa skrive
til dig. Lad mig vide
om Johannes har solgt
flere Billeder.

Kærlig Hilsen til dig
og Adolph, og lidt
Lyse. J. A. Larssen.

hvar var sæk og glad, aa hvor
ser hun dog ellevdig ved, hun
og saa ukkkelig mager og saa sød
Ingeborg at hun endda ikke
saa saa daarlig ud. - Gaa, søn
hun pleyer forder hun havde
lidt Fæber naar hun ikke har
det er hun ligbleg; aa den tak
kel, hvor det maaske vore forfærdel-
bare hun dog snart maaske det
hun ønsker det jo selv og det
foren kan slet ikke forestaa at
hun kan blive ved at leve; da
jeg gik bad hun mig om at
komme snart igen det var saa
roligt at se mig og hun spurgte
hvordan den havde det og bad
mig hilse dig saa meget, saa
smilte hun og nikkede saa
kærligt til mig. - Ingeborg
ser meget daalig ud, hende
Hals er stadig ikke god og
da hun forleden dag var oppe

at sidde stille naar det er koldt, at det var da et Held at det var stille Vej, omrider fik den da Ende og vi tog straks fat paa at fyre da vi kom herop, desværre kunde det ikke brænde inde i Sovestuen, Paa, veltede ind i store Skyer, først tænkte vi at det var fordi de ikke havde været i det saaledes, men det blev varmt og vel, saa maatte vi tage Glæsen ned og bære ind i Salen og begynde saa straks at damppe, endelig af, de brægte ogsaa til det, der stod i Gabet en hel Række af dem Faars Læng fluthede vi derind, nu har vi sat den i Fjernakket og fyres saa

baade her i Salen og inde hos mig naar saa Torne staar baade i det Lunte og det hele. - I Kjøbenhavn fik vi at vide at den lille Skib var død for en Afsked siden, de mente at hun blev beggravt den Dag, men da vi kom hertil fik vi at høre at hun endnu ikke var begravet, de havde helt ingen ventet at lille Skibet var gaaet bort, men hun lever endnu, skøndt hun er saa svag og afsættet at hun kun kan hvide, den lille skal begrave paa Fredag, jeg var derovre i Skar og da Christen gerne vilde se mig var jeg lidt inde hos hende, det var frygteligt for mig som ikke har set hende siden

Kjærligheds - Søndag

Kjæreste Dgle !

Det var det glædeligste Brev jeg har faaet
i lange lange Tider, jeg vilde straks have
svaret Dig, men saa vilde jeg vente at
saa det fra Lærig med, jeg sendte det til
Klask for, at han, naar han var bleven glad
skulde sende det til Lærig, saa skulde
han det Torsdag, samt dig saa og saa
dette for mig saa jeg skriver nu
og er uendelig borte med at skrive Midde
has Grafieren og blive der i Aften Lyse
er helt optaget af dette, han skal sidde i
en Ligneren og tanke sig. Midtag
han er saa god og sød og rigtig den lille
Ven, at det er en Lyse. Hvor
det glæder mig at træffe Jaldorhmidt nu
skede saa Dig, han er en Ven af de
egte. I det Tak for Blausterne det
lille grønne glas blev helt fyldt, men
dun jeg plantede her slaaet Rød og
vilde der blot Rønnen lidt Salost
saa skulde vi se der blev blaat
Teek, at vi er i den Maaned
hvor vi Rønnen Lyse eller
saa Lav at nyde ind saa

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

skal vi for Guds viljes og
gode Vener, Tak dig for Tader
deres for dig jeg ved Kædet
dan jeg skal for Takket, men kan
jeg til et plus denne store Kædet og
det Kædet for selkammeret ved en
Lænder. Hverken kan jeg mig det
dag, jeg havde at finde Kædet og
og den og det, en Jernkædet til
hvis Kædet tilbage, for skal hvis
for og for jeg en i Kædet og vil jeg
hader de for for Kædet at
hvis kan jeg til Kædet for
Hverken, hvis det er Kædet
Tadefor, den 2 April, og lad mig
ved det for mig for, at en
Vejret bliver for kan Kædet
for Billedet for skal Kædet
funde Bædet og kan Kædet
Kædet, for Kædet for Kædet
Kædet og Kædet, for Kædet, en
for vi for Kædet det for
jeg en og heller sig Tædet
for Kædet for Kædet for Kædet

og jeg skal Kædet, jeg skal Kædet
Kædet for Kædet kan Kædet
Kædet Kædet kan Kædet
Kædet at vi kan Kædet
for Kædet for Kædet

En glade Kædet

